

Sygn. akt I Ns 709/15

POSTANOWIENIE

Dnia 06 maja 2016 roku

Sąd Rejonowy w Świnoujściu Wydział I Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Agnieszka Trytek – Błaszak

Protokolant: Marta Korzeniewska

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2016 roku w Świnoujściu

na rozprawie

sprawy z wniosku (...) **Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P.**

przy udziale **E. M., (...) Spółki Akcyjnej w P., Skarbu Państwa - Wojewody (...), Skarbu Państwa - Starosty (...)**

o stwierdzenie zasiedzenia służebności

postanawia:

I. stwierdzić, że uczestnik postępowania Skarb Państwa, w imieniu którego władztwo sprawował Zakład (...) w S., nabył przez zasiedzenie z dniem 05 września 1990 roku służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu, polegającą na korzystaniu (tj. eksploatacji linii elektroenergetycznej, dokonywaniu kontroli, przeglądów, konserwacji, modernizacji i remontów, usuwaniu awarii, wymianie urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej tam posadowionej, wycince ewentualnych zadrzewień i zakrzewień uniemożliwiających właściwą obsługę i eksploatację tych urządzeń, przesyłu energii elektrycznej, prawie wstępu na obciążony grunt w celu wykonywania przedmiotowych prac) z nieruchomości składającej się z działek nr (...) położonej w obrębie ewidencyjnym W., gmina M., dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą numer (...), w części, na której posadowiona jest linia napowietrzna (...)

a) na działce nr (...) obejmującej pas gruntu o szerokości 9 m,

b) na działce nr (...) obejmującej pas gruntu o szerokości 3,80 m,

zaznaczone na mapie sporządzonej przez biegłego sądowego K. M. (karty 1088 - 1090 akt) stanowiącej integralną część niniejszego orzeczenia;

II. stwierdzić, że uczestnik postępowania Skarb Państwa, w imieniu którego władztwo sprawował Z. (...) w P., nabył przez zasiedzenie z dniem 29 grudnia 1987 roku służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu, polegającą na korzystaniu (tj. eksploatacji linii elektroenergetycznej, dokonywaniu kontroli, przeglądów, konserwacji, modernizacji i remontów, usuwaniu awarii, wymianie urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej tam posadowionej, wycince ewentualnych zadrzewień i zakrzewień uniemożliwiających właściwą obsługę i eksploatację tych urządzeń, przesyłu energii elektrycznej, prawie wstępu na obciążony grunt w celu wykonywania przedmiotowych prac) z nieruchomości składającej się z działek nr (...) położonej w obrębie ewidencyjnym W., gmina M., dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą numer (...), w części, na której posadowiona jest linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) M.:

a) na działce nr (...) obejmującej pas gruntu o szerokości 13,70 m,

b) na działce nr (...) obejmującej pas gruntu o szerokości 13,70 m,

zaznaczone na mapie sporządzonej przez biegłego sądowego K. M. (karty 1089 - 1090 akt) stanowiącej integralną część niniejszego orzeczenia;

III. stwierdzić, że wnioskodawca (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. nabył przez zasiedzenie z dniem 05 grudnia 2011 roku służebność przesyłu, polegającą na korzystaniu (tj. eksploatacji linii elektroenergetycznej, dokonywaniu kontroli, przeglądów, konserwacji, modernizacji i remontów, usuwaniu awarii, wymianie urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej tam posadowionej, wycince ewentualnych zadrzewień i zakrzewień uniemożliwiających właściwą obsługę i eksploatację tych urządzeń, przesyłu energii elektrycznej, prawie wstępu na obciążony grunt w celu wykonywania przedmiotowych prac) z nieruchomości składającej się z działek nr (...) położonej w obrębie ewidencyjnym W., gmina M., dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą numer (...), w części, na której posadowiona jest linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) W., na działce nr (...) obejmująca pas gruntu o szerokości 13,50 m, zaznaczony na mapie sporządzonej przez biegłego sądowego K. M. (karta 1090 akt) stanowiącej integralną część niniejszego orzeczenia;

IV. Oddalić wniosek w pozostałym zakresie.

V. Ustalić, że wnioskodawca i uczestnicy postępowania ponoszą we własnym zakresie koszty niniejszego postępowania, w tym koszty instancji odwoławczej, związane ze swym udziałem w sprawie.

VI. Ściągnąć od wnioskodawcy (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w P. na rzecz Skarbu Państwa – Sądu Rejonowego w Świnoujściu kwotę 2.896,33 zł (dwa tysiące osiemset dziewięćdziesiąt sześć złotych trzy grosze) tytułem kosztów sądowych.

Sygn. akt I Ns 709/15

UZASADNIENIE

(...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością w P. wniósł w dniu 20 marca 2012r. o ustalenie, że nabył przez zasiedzenie ograniczone prawo rzeczowe w postaci służebności przesyłu polegającej na nieodpłatnym korzystaniu (eksploatacji, dokonywaniu kontroli, przeglądów, konserwacji, modernizacji i remontów, usuwaniu awarii, wymianie urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej, wycince ewentualnych zadrzewień i zakrzaczeń uniemożliwiających właściwą obsługę i eksploatację tych urządzeń oraz na prawie wstępu na obciążony grunt w celu wykonywania przedmiotowych prac) z 1.154,6 m² nieruchomości uczestniczki E. M., stanowiącej działki gruntu nr (...) o łącznej powierzchni 2,0038 ha, położonej w obrębie ewidencyjnym W., gmina M., dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą (...), w części na której posadowione są:

a) linia napowietrzna (...) wraz ze słupem (działka gruntu nr (...)) – pas gruntu o długości 57,5 metrów bieżących i szerokości 3,8 metra (218,5 m²);

b) linia napowietrzna (...) (działka gruntu nr (...)) – pas gruntu o długości 33 metrów bieżących i szerokości 3,8 metra (125,4 m²);

c) linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) M. (działka gruntu nr (...)) – pas gruntu o długości 15 metrów bieżących i szerokości 6,33 metra (95 m⁽²⁾) oraz 34,4 m⁽²⁾ pod słupem;

d) linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) M. (działka gruntu nr (...)) – pas gruntu o długości 53 metrów bieżących i szerokości 6,32 metra (335 m⁽²⁾);

e) linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) W. (działka gruntu nr (...)) – pas gruntu o długości 52 metrów bieżących i szerokości 6,46 metra (336 m⁽²⁾) oraz 10,27 m⁽²⁾ pod słupem.

Wniósł nadto o obciążenie uczestniczki E. M. kosztami niniejszego postępowania, w tym kosztami zastępstwa adwokackiego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu wniosku wskazał, że uczestniczka E. M. jest właścicielem nieruchomości stanowiącej działki gruntu nr (...) o łącznej powierzchni 2,0038 ha położonej w obrębie ewidencyjnym W., gmina M.. Na części tej nieruchomości stanowiącej działki gruntu nr (...) znajdują się urządzenia infrastruktury elektroenergetycznej w postaci linii napowietrznej (...) oraz konstrukcji wsporczej tej linii (jeden słup), a także linii napowietrznych (...), i konstrukcji wsporczych podtrzymujących te linie (dwa słupy). Linia napowietrzna (...) o numerze inwentarzowym (...) (dawny numer (...)) jest obiektem ponemieckim. Jej kapitalny remont i modernizację wykonano w roku 1970. Linia napowietrzna (...) o numerze inwentarzowym (...) (dawny numer (...)) została wybudowana w 1967 roku i początkowo posiadała relację (...) R. – (...) W.. Następnie po wybudowaniu w 1981r. linii relacji (...) R. – (...) W. II (obecna linia relacji (...) R. – (...) W. nr (...) numer inwentarzowy (...) – dawny numer (...)) linie te podzielono i wprowadzono do (...) M. otrzymując relację (...) R. – (...) M.. Od wskazanych dat linie te były obsługiwane i eksploatowane przez wnioskodawcę i jego poprzedników prawnych, i wchodziły w skład prowadzonego przedsiębiorstwa energetycznego. Linie te są trwałymi i widocznymi urządzeniami, o których mowa w art. 292 kc. Z ostrożności wnioskodawca wskazał, że zasiedzenie służebności przesyłu w odniesieniu do gruntu, na którym posadowiona jest napowietrzna linia (...) nastąpiło najpóźniej w dacie 04 września 2000r., a w odniesieniu do terenu zabudowanego napowietrznymi liniami (...) i (...), najpóźniej odpowiednio w datach 28 grudnia 1997r. i 04 grudnia 2011r. Wnioskodawca podał, że on sam i jego poprzednicy prawni korzystali z objętej wnioskiem nieruchomości w sposób nieprzerwany i samoistny przez okres ponad trzydziestu lat. Spełnione zostały ustawowe przesłanki do ustalenia nabycia służebności przesyłu przez wnioskodawcę poprzez jej zasiedzenie. Wskazał, że w sprawie mają odpowiednie zastosowanie przepisy o zasiedzeniu przez odesłanie z art. 305⁽⁴⁾ kc i art. 292 kc. Jako podstawę prawną wniosku wskazał na art. 305⁽¹⁾ – 305⁽⁴⁾ kc regulujące służebność przesyłu oraz art. 49 kc i art. 292 kc w związku z art. 172 § 1 kc. Na poparcie swojego stanowiska wnioskodawca powołał się na orzecznictwo Sądu Najwyższego dopuszczające nabycie poprzez zasiedzenie służebności gruntowej odpowiadającej treścią służebności przesyłu. Wyjaśnił, że na mocy umowy z dnia 30 czerwca 2007r. nabył od (...) S.A. w P. zorganizowaną część przedsiębiorstwa i w ramach tej umowy na wnioskodawcę przeszła własność wszelkich urządzeń infrastruktury elektroenergetycznej należących dotychczas do (...) S.A. Podniósł, że posiada interes prawny w wystąpieniu z wnioskiem, bowiem na mocy umowy zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa na wnioskodawcę przeszły wszelkie prawa posiadane przez (...) S.A., w tym prawo służebności objętej niniejszym wnioskiem. Jako drugiego uczestnika wskazał (...) S.A. w P..

Uczestnik postępowania (...) Spółka Akcyjna w P. w odpowiedzi na wniosek przyłączył się do tego wniosku podtrzymując zgłoszone w nim żądanie oraz argumentację wnioskodawcy zawartą we wniosku, nie kwestionując twierdzeń oraz faktów w nim zawartych, jak i dowodów przytoczonych na ich poparcie.

Uczestniczka postępowania E. M. w odpowiedzi na wniosek wniosła o oddalenie wniosku oraz o zasądzenie od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki kosztów postępowania według norm przepisanych, w tym kosztów zastępstwa procesowego i opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

W uzasadnieniu swojego stanowiska wskazała, że do 1990r. zasiedzenie służebności mogło nastąpić wyłącznie na rzecz Skarbu Państwa, a wnioskodawca nie udowodnił, iż nabył to prawo od Skarbu Państwa (lub, że zostało nabyte przez jego poprzedników prawnych). Powołując się na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 09 grudnia 2009r., IV CSK 291/09, podniósł, że okres do 1989r. nie może być wliczany do okresu zasiedzenia przez przedsiębiorstwo państwowe, jakim był zakład energetyczny, gdyż do tego czasu wszystko było własnością Skarbu Państwa, a zatem i posiadanie było wykonywane na jego rzecz. Wskazując na wyrok Sądu Najwyższego z dnia 25 listopada 2008r., II CSK 346/08, podniósł, iż do dnia 01 lutego 1989r. przedsiębiorstwa państwowe sprawowały zarząd mieniem państwowym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, co było w istocie dzierżeniem w rozumieniu art. 338 kc. Dla zasiedzenia

służebności potrzebne jest, by ten kto dąży do zasiedzenia był posiadaczem, a nie dzierżycielem. Okres zasiedzenia mógł ewentualnie rozpocząć swój bieg po utracie mocy obowiązującej ustawy o jednolitej własności państwowej, tj. od 1989r. bądź od 1990r. i to od tej daty można rozważać czy wnioskodawca był posiadaczem służebności w dobrej czy w złej wierze. Biorąc pod uwagę, że sam wnioskodawca wskazuje terminy zasiedzenia służebności posługując się terminem trzydziestoletnim należy przyjąć, że nie doszło do zasiedzenia służebności przesyłu. Uczestniczka podniosła z ostrożności procesowej, że bieg terminu zasiedzenia na rzecz Skarbu Państwa nie mógł się rozpocząć, gdyż realizacja zadań polegających na budowie i elektryfikacji wsi i miast była zadaniem ze sfery imperium a nie dominium. Jeżeli zaś władztwo nad rzeczą wykonywane jest w ramach imperium, to nie jest możliwe zaliczenie go do posiadania w rozumieniu kodeksu cywilnego. Na marginesie uczestniczka wskazała, że wniosek o stwierdzenie nabycia przez zasiedzenie służebności przesyłu na działce nr (...) jest niezasadny, bowiem aktem notarialnym ustanowiona została na rzecz poprzednika prawnego wnioskodawcy służebność gruntowa, która nie została do chwili obecnej ujawniona w księdze wieczystej.

W piśmie procesowym z dnia 10 maja 2012r. wnioskodawca wskazał na możliwość doliczenia okresu posiadania wykonywanego przez Skarb Państwa zgodnie z art. 176 kc, bowiem z żadnych norm prawnych nie wynika przeszkoda do zaliczenia do okresu posiadania okresu, w którym posiadanie to wykonywane było przez Skarb Państwa. Ewentualna przeszkoda do doliczenia okresu posiadania przed 01 lutym 1989r. istnieje jedynie wtedy, gdyby grunt, na którym miałyby dojść do zasiedzenia należał również do Skarbu Państwa. Wynika to stąd, że nie może być takiej sytuacji, w której podmiot będący właścicielem nieruchomości obciążonej oraz władnącej jest tożsamy. Takiej właśnie sytuacji dotyczy przywołane przez uczestniczkę orzecznictwo. W przedmiotowej sprawie nieruchomości będące przedmiotem zasiedzenia od 1967r. były własnością osoby fizycznej. Wnioskodawca jest uprawniony do doliczenia do okresu posiadania służebności okresu posiadania tej służebności przez poprzedników prawnych, gdyż przejmując wszelkie prawa majątkowe i niemajątkowe przedsiębiorstwa państwowego, w tym prawo do sieci energetycznych, przejął również posiadanie służebności.

W piśmie procesowym z dnia 21 lutego 2013r. uczestnik postępowania (...) S.A. w P. wniósł o przyznanie na rzecz uczestnika od uczestniczki E. M. kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych powiększonych o zwrot opłaty skarbowej od pełnomocnictwa.

Na rozprawie w dniu 11 lipca 2014r. uczestnika E. M. podniosła, że ewentualny bieg zasiedzenia został w 2011r. przerwany przez działania podjęte przez uczestniczkę. Oświadczyła, że ma świadomość tego, iż usunięcie urządzeń przesyłowych z jej nieruchomości jest nierealne, ale ustanowienie służebności, za które wnioskodawca nie ponosiłby żadnych opłat, byłoby niesprawiedliwe. Służebność taka, skoro konieczna, powinna być odpłatna.

Postanowieniem z dnia 15 lipca 2014r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu oddalił wniosek o stwierdzenie zasiedzenia służebności, zasądził od wnioskodawcy na rzecz uczestniczki E. M. kwotę 257 zł tytułem zwrot kosztów procesu i ustalił, że w pozostałym zakresie wnioskodawca i uczestnicy ponoszą koszty związane z swoim udziałem w sprawie.

W uzasadnieniu postanowienia Sąd Rejonowy wskazał, że ustawą z dnia 30 maja 2008r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. Nr 116, poz. 731), obowiązującą od dnia 03 sierpnia 2008r., wprowadzono służebność przesyłu. Z tej przyczyny nie można do okresu posiadania służebności przesyłu doliczać okresy przed 03 sierpnia 2008r. Bieg terminu do zasiedzenia służebności przesyłu mógł się rozpocząć dopiero od dnia 03 sierpnia 2008r., a termin wymagany do zasiedzenia służebności jeszcze nie upłynął.

W apelacji od powyższego postanowienia wnioskodawca wniósł o zmianę zaskarżonego orzeczenia, modyfikując jednocześnie w części wniosek o zasiedzenie, poprzez:

a) ustalenie, że poprzednik prawny wnioskodawcy – (...) S.A. nabył z dniem 04 września 2000r. w drodze zasiedzenia ograniczone prawo rzeczowe w postaci służebności gruntowej w treści odpowiadającej służebności przesyłu polegającej na korzystaniu z 808,3 m² nieruchomości stanowiącej działkę gruntu (...), położonej w obrębie

ewidencyjnym W., gmina M., dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą (...), w części na której posadowione są:

- linia napowietrzna (...) wraz ze słupem (działka (...)) – pas gruntu o długości 57,5 m i szerokości 3,8 m (218,5 m²),

- linia napowietrzna (...) (działka (...)) – pas gruntu o długości 33 m i szerokości 3,8 m (125,4 m²);

b) ustalenie, że poprzednik prawny wnioskodawcy – Zakład (...) Spółka Akcyjna w S. nabył z dniem 28 grudnia 1997r. w drodze zasiedzenia ograniczone prawo rzeczowe w postaci służebności gruntowej w treści odpowiadającej służebności przesyłu polegającej na korzystaniu z 808,3 m² nieruchomości stanowiącej działkę gruntu (...) położonej w obrębie ewidencyjnym W., gmina M., dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą (...), w części na której posadowione są:

- linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) M. (działka gruntu nr (...)) – pas gruntu o długości 15 m i szerokości 6,33 m (95 m⁽²⁾) oraz 34,4 m⁽²⁾ pod słupem,

- linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) M. (działka gruntu nr (...)) – pas gruntu o długości 53 m i szerokości 6,32 m (335 m⁽²⁾);

c) ustalenie, że wnioskodawca (...) Spółka z o.o. w P. nabył w drodze zasiedzenia ograniczone prawo rzeczowe w postaci służebności przesyłu polegającej na korzystaniu z 346,27 m⁽²⁾ nieruchomości stanowiącej działkę gruntu (...) położonej w obrębie ewidencyjnym W., gmina M., dla której Sąd Rejonowy w Świnoujściu prowadzi księgę wieczystą (...), w części na której posadowiona jest linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) W. (działka gruntu nr (...)) – pas gruntu o długości 52 m i szerokości 6,46 m (336 m⁽²⁾) oraz 10,27 m⁽²⁾ pod słupem – z dniem 04 grudnia 2011r.

Na skutek apelacji, Sąd Okręgowy w Szczecinie postanowieniem z dnia 14 maja 2015r. wydanym w sprawie (...) uchylił zaskarżone postanowienie i przekazał sprawę Sądowi Rejonowemu w Świnoujściu do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach instancji odwoławczej.

W uzasadnieniu wyroku Sąd Okręgowy wskazał, że Sąd pierwszej instancji nie rozpoznał istoty sprawy, w związku z czym przy ponownym rozpoznaniu sprawy winien przede wszystkim przeprowadzić w niezbędnym zakresie postępowanie dowodowe odnośnie ewentualnego spełnienia przesłanek warunkujących zasiedzenie służebności gruntowej o treści służebności przesyłu lub służebności przesyłu, w tym dokonać oceny dobrej lub złej wiary posiadacza służebności według stanu na dzień objęcia jej w posiadanie. Dalej, winien poczynić ustalenia, w jakim pasie gruntu i co do jakich czynności korzystanie przez przedsiębiorcę energetycznego ze służebności było niezbędne dla prawidłowego funkcjonowania linii, jak również ustalić, w jakim zakresie dotychczas służebność była wykonywana. Te ustalenia winny znaleźć swoje odzwierciedlenie na sporządzonej przez biegłego geodetę mapie geodezyjnej, na której zaznaczony winien zostać przebieg poszczególnych służebności wraz z precyzyjnym oznaczeniem linii elektroenergetycznych. Dopiero wówczas Sąd Rejonowy winien rozważyć, czy zaistniały wszystkie konieczne przesłanki uzasadniające stwierdzenie zasiedzenia, a jeżeli tak – to w jakim zakresie. Niezależnie od powyższego, Sąd pierwszej instancji winien rozważyć wezwanie do udziału w sprawie Skarbu Państwa jako uczestnika, na rzecz którego mogłoby ewentualnie nastąpić zasiedzenie linii elektroenergetycznych nr (...) i (...), mając na uwadze wskazywane przez wnioskodawcę daty objęcia w posiadanie przez jego poprzedników prawnych, a także mając na uwadze brzmienie przepisu art. 172 § 1 i 2 kc przed dniem 01 października 1990r. (tj. przed wejściem w życie ustawy nowelizującej ten przepis i wydłużającej terminy zasiedzenia).

Przy ponownym rozpoznaniu sprawy, na podstawie ustawy z dnia 08 sierpnia 1996r. o zasadach wykonywania uprawnień przysługujących Skarbowi Państwa (tekst jednolity - Dz.U. z 2012r., poz. 1224 ze zm.) postanowieniem z dnia 07 września 2015r. Sąd Rejonowy wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania Skarb Państwa reprezentowany przez Wojewodę (...), który w piśmie procesowym z dnia 23 września 2015r. zgłosił zarzut niewłaściwego wskazania Wojewody (...) jako reprezentującego Skarb Państwa w postępowaniu o stwierdzenie

zasiedzenia służebności przesyłu, gdyż właściwym reprezentantem i uczestnikiem postępowania w niniejszej sprawie powinien być – na podstawie art. 23 ust. 1 pkt 8 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami – Starosta (...).

Postanowieniem z dnia 17 października 2015r. Sąd Rejonowy wezwał do udziału w sprawie w charakterze uczestnika postępowania również Starostę (...) jako reprezentanta Skarbu Państwa.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Nieruchomość gruntowa położona w miejscowości W. gmina M. składająca się z działek numer (...) ma łączną powierzchnię 2,0038 ha, rolny charakter, jest zabudowana. Poszczególne działki mają powierzchnię: numer (...)– 0,6040 ha, numer (...)– 0,6265 ha, numer (...) – 0,5797 ha, numer (...) – 0,0061 ha, numer (...) – 0,0786 ha, (...) – 0,1089 ha. Aktualnie właścicielem nieruchomości jest E. M..

Powyższa nieruchomość stanowi własność osób fizycznych od czasu poświadczenia prawa własności gospodarstwa (działki) na rzecz W. P. (1) aktem nadania z dnia 15 maja 1955r. przez Powiatową Komisję Ziemiąską w Ś.. Granice tego gospodarstwa (działki) zostały ustalone prawomocnym orzeczeniem Prezydium Rady Narodowej z dnia 30 listopada 1966r., na podstawie którego powierzchnia gruntów wynosiła 2,08 ha. Dla tej nieruchomości rolnej założona została w listopadzie 1967r. księga wieczysta, na podstawie prawomocnego orzeczenia o wykonaniu aktu nadania z dnia 19 grudnia 1966r. i wniosku z dnia 27 grudnia 1966r.

Aktem notarialnym z dnia 01 grudnia 1987r. małżonkowie W. i J. P. (1) (nieruchomość stanowiła ich majątek dorobkowy) darowali w dniu (...) własność powyższej nieruchomości rolnej z zabudowaniami (dom mieszkalny, chlewik) składającej się z działek o numerach (...) i powierzchni 2,08 ha swojemu synowi i synowej J. i K. małżonkom P., którzy rozpoczęli na nieruchomości budowę domu jednorodzinnego.

Na podstawie wykazu zmian gruntowych przedmiotowa nieruchomość w listopadzie 1996r. składała się z działek o numerach (...) i miała powierzchnię 21519 m².

Na podstawie wykazu zmian gruntowych działki otrzymały numery (...) i powierzchnię 21128 m⁽²⁾. Dotychczasowa działka (...) została podzielona na trzy działki o numerach (...). Działka numer (...) o powierzchni 391 m⁽²⁾, zabudowana, została wydzielona z dotychczasowej księgi wieczystej i założona została dla niej nowa księga nr (...). Aktem notarialnym z dnia 17 kwietnia 1997r. małżonkowie J. i K. P. (2) darowali nieruchomość stanowiącą działkę (...) swojemu synowi i synowej K. i W. P. (2).

Aktem notarialnym z dnia 05 czerwca 2006r. małżonkowie K. i J. P. (2) ustanowili na rzecz Grupy (...) S.A. w P. Oddziału w S. Rejonu Energetycznego w M. służebność gruntową polegającą na prawie korzystania z części działki numer (...) w zakresie niezbędnym dla eksploatacji, wymiany i naprawy posadowionych na tej działce urządzeń infrastruktury elektroenergetycznych (słup linii (...)) w zamian za jednorazowe odszkodowanie w kwocie 5.020 zł wypłacone przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad w W.. Służebność została ustanowiona na potrzeby trwałego i czasowego zajęcia części działki (...) w związku z likwidacją i budową słupa linii energetycznej WN oraz przejściowego zajęcia części gruntów dla potrzeb składowania i transportu. Małżonkowie P. zezwolili Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad w W. Oddział w S. na zajęcie części działki (...) w celu przestawienia słupa (...)w zamian za istniejący słup linii (...)będący własnością Grupy (...) S.A. w P. Oddziału w S. Rejonu Energetycznego w M. – na okres od dnia 16 maja 2006r. do czasu zakończenia tej inwestycji, to jest do dnia 31 grudnia 2007r., a to w związku z realizacją przedsięwzięcia pod nazwą „Budowa węzła drogowego M. w ciągu drogi krajowej nr (...) Ś. – S. od km 12 + 006,00 do km 14 + 970,0 – branża energetyczna”.

Postanowieniem z dnia 27 czerwca 2006r. Sąd Rejonowy w Świnoujściu oddalił wniosek o wpisanie do Działu III księgi wieczystej służebności na rzecz (...) S.A. w P. uznając, że treść ustanowionej służebności aktem notarialnym

nie odpowiada treści definicji służebności gruntowej wynikającej z art. 285 kc, bowiem została ustanowiona na rzecz oznaczonej osoby, zamiast na rzecz każdorazowego właściciela bądź użytkownika wieczystego innej nieruchomości.

Aktem notarialnym z dnia 27 września 2006r. małżonkowie K. i J. P. (2) darowali nieruchomość swojej córce E. P., która wówczas była panną.

Na wniosek E. P., na podstawie decyzji administracyjnej z dnia 26 sierpnia 2008r. działka numer (...) została podzielona na dwie działki: numer (...) o powierzchni 0,1090 ha i numer(...)o powierzchni 0,1089 ha.

Aktem notarialnym z dnia 15 stycznia 2009r. E. P. darowała działkę numer (...) niezabudowaną K. P. (2) i W. P. (2). Działka ta została odłączona od księgi wieczystej numer (...) i założona została dla niej nowa księga numer (...).

W dniu 04 czerwca 2013r. E. P. wniosła o dokonanie wpisu w księdze wieczystej swojego zmienionego nazwiska z „P.” na „(...)” w wyniku zawarcia małżeństwa.

(dowód: odpis zwykły księgi wieczystej (...) – k. 14-17,

ustanowienie służebności z 05.06.2006r. – k. 727-731,

umowa darowizny z 27.09.2006r. – k. 732-736,

wniosek o założenie księgi wieczystej z 27.12.1966r., orzeczenie o wykonaniu aktu

nadania z 19.12.1966r., postanowienie i zawiadomienie z 17.11.1967r., umowa

darowizny z 01.12.1987r., wniosek o dokonanie wpisu w Dziale IV księgi

wieczystej z 17.03.1988r., zawiadomienie o wpisie z 23.03.1988r., zawiadomienie z

16.10.1990r., odpis z księgi wieczystej z 28.11.1996r., zawiadomienie o wpisie z

19.08.1997r., zawiadomienie o wpisie z 19.08.1997r., ustanowienie służebności z

05.06.2006r., odpis z księgi wieczystej z 09.08.2006r., z 23.04.2009r., z

14.10.2010r., wypis z rejestru gruntów z 23.05.2006r., z 08.09.2006r., z

28.10.2008r., postanowienie z 27.06.2006r., umowa darowizny z 27.09.2006r.,

zawiadomienie o wpisie z 04.10.2006r., decyzja z 26.08.2008r., wykaz zmian

danych ewidencyjnych z 06.10.2008r., wniosek o wpis w księdze wieczystej z

04.06.2013r., kopia księgi wieczystej)

Na nieruchomości uczestniczki E. M. znajdują się urządzenia infrastruktury elektroenergetycznej w postaci linii napowietrznych oraz ich konstrukcji wsporczych (słupów):

a) linia napowietrzna (...), która przebiega przez działki (...),

b) linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) M., która przebiega przez działki (...),

c) linia napowietrzna (...) relacji (...) R. – (...) W., która przebiega przez działkę (...).

Na działce (...) napowietrzne przewody linii (...) o szerokości przewodów 3,80 m podwieszane są na słupie betonowym. Długość linii w osi wynosi 60,14 m. Dla prawidłowej obsługi linii należy uwzględnić z każdej strony urządzenia

przesyłowego dodatkowy obszar po 2,60 m w celu przeprowadzenia wycinek zadrzewień i zakrzaczeń. Szerokość pasa eksploatacyjnego wynosi 9 m (2,60 + 3,80 + 2,60). Grunt zajęty przez słup i położony w bezpośrednim sąsiedztwie słupa dla wykonania prawidłowej jego eksploatacji powoduje wyłączenie powierzchni 8 m⁽²⁾ (oznaczenie na mapie (...)). Powierzchnia gruntu, który może być zajęty przez osoby i pojazdy samochodowe oraz sprzęt budowlany w związku z konserwacją, budową i naprawą linii wynosi 533 m⁽²⁾ (oznaczenie na mapie (...)).

Na działce (...) napowietrzne przewody linii (...) o szerokości przewodów 6,70 m podwieszono na stalowym słupie kratowym (...) Długość linii w osi wynosi 14,83 m. Dla prawidłowej obsługi linii należy uwzględnić z każdej strony dodatkowy obszar po 3,50 m w celu prawidłowego dostępu do urządzenia przez pojazdy samochodowe, koparki i dźwigi. Szerokość pasa eksploatacyjnego wynosi 13,70 m (3,50 + 6,70 + 3,50). Przebiegająca nad tą działką również linia nr (...) o szerokości przewodów 3,80 m posiada długość linii w osi 35,98 m. Powierzchnia gruntu zajętego przez słup i położonego w bezpośrednim sąsiedztwie słupa wyłączona z użytkowania właściciela gruntu wynosi 147 m⁽²⁾ (oznaczenie na mapie (...)). Powierzchnia gruntu, który może być zajęty przez osoby i pojazdy samochodowe oraz sprzęt budowlany w związku z konserwacją, budową i naprawą linii wynosi 210 m⁽²⁾ (oznaczenie na mapie (...)) i dla drugiej linii 61 m⁽²⁾ (oznaczenie na mapie (...)).

Na działce (...) napowietrzne przewody linii (...) o szerokości przewodów 6,50 m podwieszono na stalowym słupie kratowym (...) Długość linii w osi wynosi 52,48 m. Dla prawidłowej obsługi linii należy uwzględnić z każdej strony dodatkowy obszar po 3,50 m w celu prawidłowego dostępu do urządzenia przez pojazdy samochodowe, koparki i dźwigi. Szerokość pasa eksploatacyjnego wynosi 13,50 m (3,50 + 6,50 + 3,50). Przebiegająca nad tą działką również linia nr (...) o szerokości przewodów 6,70 m posiada długość linii w osi 52,69 m. Dla prawidłowej obsługi linii należy uwzględnić z każdej strony dodatkowy obszar po 3,50 m w celu prawidłowego dostępu do urządzenia przez pojazdy samochodowe, koparki i dźwigi. Szerokość pasa eksploatacyjnego wynosi 13,70 m (3,50 + 6,70 + 3,50). Powierzchnia gruntu zajętego przez słup i położonego w bezpośrednim sąsiedztwie słupa z wyłączeniem użytkowania właściciela gruntu wynosi 127 m⁽²⁾ (oznaczenie na mapie (...)). Powierzchnia gruntu, który może być zajęty przez osoby i pojazdy samochodowe oraz sprzęt budowlany w związku z konserwacją, budową i naprawą linii wynosi 1305 m⁽²⁾ (oznaczenie na mapie (...)) i dla drugiej linii 248 m⁽²⁾ (oznaczenie na mapie (...)).

W celu prawidłowego i praktycznego dostępu do urządzeń przesyłowych z drogi publicznej przez pojazdy samochodowe, koparki i dźwigi należy uwzględnić dodatkowy obszar gruntu o szerokości 3 m położony wzdłuż południowej granicy działki nr (...) oraz od istniejącego wjazdu prostopadle do drogi publicznej w kierunku linii (...) dla działki (...).

Powierzchnia terenu zajęta przez słupy o konstrukcji:

(...) wynosi 127 m² i obejmuje powierzchnię, jaką zajmuje słup plus obszar gruntu w odległości 4 m od konstrukcji słupa;

- (...) wynosi 147 m² i obejmuje powierzchnię, jaką zajmuje słup (fundament) plus obszar gruntu w odległości 4 m od konstrukcji słupa;

- pod pojedynczy słup betonowy obejmuje powierzchnię 8 m².

Dla potrzeb eksploatacji sieci na działkach nr (...) wyłączona z użytku właściciela nieruchomości pozostaje powierzchnia 2639 m² (0,2639 ha).

(dowód: kopie map – k. 18-23,

protokół oględzin z 02.07.2014r. ze zdjęciami – k. 723-725,

opinia sądowa K. M. z 05.01.2016r. – k. 1064-1090,

wyjaśnienia biegłego K. M. z mapką – k. 1147-1148)

Linia (...) jest obiektem poniemieckim. W 1970r. został przeprowadzony jej kapitalny remont i modernizacja. Kapitalny remont projektowany był przez Zakład (...) od marca 1969r. Po remoncie, linia została przekazana do eksploatacji w dniu 04 września 1970r.

(dowód: kopia z książki inwentarzowej - k 24, 624-625,

notatka służbowa z 31.03.1969r. – k. 25,

projekt kapitalnego remontu linii z kwietnia 1969r. - k. 26 – 34,

kosztorys z maja 1969r. – k. 35 – 50,

mapy – k. 51 – 52,

wyciąg z protokołu nr (...) – k. 55,

protokoły badania uziemień – k. 56 – 63,

protokoły pomiaru oporności uziomu roboczego i ochronnego- k. 64 - 72, 626-627,

protokół odbioru technicznego z 04.09.1970r. – k. 73 – 74, 703,

zeznania świadka R. S. – k. 381 – 382)

Linia (...) o numerze inwentarzowym (...) (dawniej nr (...)) została wybudowana w 1967 roku jako linia relacji (...) R. – PZ W.. Przyjęta została do użytkowania przez przedsiębiorstwo państwowe Zakłady (...) – Zakład (...) w dniu 27 grudnia 1967r.

(dowód: karta obiektu inwentarzowego – k. 75 – 76;

akceptacja(...)- k. – 77,

protokół z 26.01.1967r. – k. 78 – 80,

pismo z dnia 16.03.1967r. z załącznikami – k. 81 – 85,

profile trasy – k. 86-87,

spis środków trwałych – k. 88,

telefonogram z 02.01.1968r. – k. – 89)

W 1981r. wybudowano drugą linię relacji (...) R. – PZ W. II (jest to obecna linia nr (...) o numerze inwentarzowym (...)). Przyjęta została do użytkowania w dniu 20 grudnia 1980r. Linie te podzielono i wprowadzono do (...) M. otrzymując relację (...) R. – (...) M..

(dowód: karta inwentarzowa – k. 90 – 91,

pismo z 10.08.1974r. - k. 92, z 10.09.1976r. - k. 101-102, z 21.04.1977r. - k. 105, z

04.10.1977r. - k. 106-107,

uzgodnienia lokalizacyjne z 12.08.1974r. – k. 93 – 97,

decyzja z 18.03.1975r. – k. 98-99,

protokół nr (...)z 12.05.1975r. – k. – 100,

decyzja z 30.03.1977r. – k. 103 – 104,

opis techniczny – k. 108-109,

profile trasy – k. 110-112,

spis środków trwałych – k. 113,

telefonogram – k. 114)

Powyższe linie oraz ich konstrukcje wsporcze użytkowane są aktualnie przez wnioskodawcę (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P.. Wcześniej były obsługiwane i eksploatowane przez poprzedników prawnych wnioskodawcy, i wchodziły w skład prowadzonego przedsiębiorstwa energetycznego.

Początkowo eksploatacją sieci elektroenergetycznej z terenu obecnej Gminy M. zajmował się Zakład (...) utworzony zarządzeniem Ministra Energetyki z dnia 31 grudnia 1952r.

Z dniem 1 stycznia 1959r. utworzone zostało przedsiębiorstwo państwowe pod nazwą Zakłady (...) działające na obszarze dawnych województw: (...), (...), (...), (...), (...), (...), (...) i (...). W skład tego przedsiębiorstwa wszedł m. in. Zakład (...) w S., który otrzymał nazwę „Zakłady (...) w S.” Przedsiębiorstwo Państwowe Zakłady (...) wchodziło w skład Zjednoczenia (...).

Na podstawie ustawy z dnia 23 października 1987r. (Dz.U. z 1987r. Nr 33, poz. 184) utworzona została Wspólnota (...). Na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 stycznia 1988r. w sprawie wykazu przedsiębiorstw państwowych oraz innych państwowych jednostek organizacyjnych podlegających zgrupowaniu we Wspólnocie (...) (Dz.U. z 1988r. Nr 4, poz. 31) w jej skład wszedł Zachodni O. Energetyczny – P..

Dnia 07 czerwca 1989r. dokonano podziału przedsiębiorstw należących do zgrupowania Wspólnota (...). W wyniku podziału powstał m. in. Zakład (...) – Przedsiębiorstwo Państwowe w S..

Z dniem 12 lipca 1993r. Zakład (...) podzielono (powstały (...)), a następnie przekształcono w jednoosobową spółkę Skarbu Państwa pod nazwą Zakład (...) Spółka Akcyjna w S., który od dnia 27 grudnia 1999r. zmienił nazwę na (...) Spółka Akcyjna w S..

W dniu 02 stycznia 2003r. nastąpiło połączenie (...) S.A. z (...) S.A., Zakładem (...) S.A., (...) S.A. oraz Zakładem (...) S.A. w drodze wniesienia majątków powyższych podmiotów do (...) S.A. W związku z tym połączeniem (...) S.A. zmieniła firmę na Grupa (...) S.A., którą używała do dnia 12 października 2004r. Od dnia 13 października 2004r. spółka działa pod firmą (...) S.A., która jest sukcesorem uniwersalnym (...) S.A. oraz jej poprzedników prawnych.

Celem wydzielenia operatora systemu dystrybucyjnego (...) S.A. zawiązała spółkę (...) Spółkę z o.o., którą wyposażyła w majątek służący prowadzeniu dystrybucji energii elektrycznej. W tym celu (...) S.A. na podstawie umowy zbycia zorganizowanej części przedsiębiorstwa z dnia 30 czerwca 2007r. wniosła do tej Spółki z o.o. aport w postaci oddziału (...) S.A. samodzielnie sporządzającego bilans, prowadzącego działalność w zakresie dystrybucji energii elektrycznej, stanowiącego zorganizowaną część przedsiębiorstwa. W skład tego Oddziału wchodziła własność ruchomości, a zwłaszcza ruchomości związanych z prowadzeniem działalności w zakresie dystrybucji energii elektrycznej: linii kablowych napowietrznych, sieci dystrybucyjnych oraz zespołów elektroenergetycznych, stacji i

rozdzielni energetycznych, transformatorów oraz prawa własności nieruchomości i prawa użytkowania wieczystego gruntów.

(...) S.A. pozostała przedsiębiorstwem energetycznym świadczącym wyłącznie usługi w zakresie obrotu energią elektryczną.

(dowód: zarządzenie nr 23 Ministra (...) z 28.02.1958r. – k. 115 – 116,

zarządzenie nr (...)Dyrektora (...)

Zachodniego z 12.03.1958r. – k. 120 – 121,

zarządzenie Nr (...)z 28.02.1958r. Ministra (...)w sprawie

połączenia przedsiębiorstw państwowych – k. 117,

zarządzenie nr (...)z 25.11.1958r. Ministra (...) – k. 123 – 126,

zarządzenie nr (...)z 20.12.1958r. Dyrektora (...)

(...)- k. 127 – 131,

zarządzenie nr (...) z 09.01.1959r. Dyrektora Zakładu (...) -

k. 132,

zarządzenie Ministra (...) z 03.06.1976r. – k. 133- 138,

zarządzenie nr (...)Ministra (...) z 31.12.1971r. – k. 145 – 146,

zarządzenie Nr (...)Ministra (...) z 02.06.1975r. – k. 147 – 148,

wykaz jednostek organizacyjnych (...)według stanu na dzień

01.01.1975r. – k. 149 – 152,

protokół podziału składników mienia oraz zobowiązań i wierzytelności

przedsiębiorstwa państwowego (...) z siedzibą w

P. – k. 161- 190, 628-665,

zarządzenie(...)Ministra (...)z 09.07.1993r.- k. 201-203,

akt notarialny z 12.07.1993r., (...) – k. 204 – 216,

postanowienie SR w Szczecinie Wydziału XI (...) z 01.09.1993r., sygn.

(...)- k. 219 – 221,

postanowienie SR w Szczecinie z 08.09.1993r. - k. 222,

akt notarialny z 30.11.1999r., (...)– k. 223 – 224,

postanowienie SR w Szczecinie z 27.12.1999r., sygn. (...) k. 225 - 226,

666-667,

odpis z KRS z 03.08.2001r. – k. 227 – 233, 668-671,
akt notarialny z 17.12.2002r., (...) – k. 238 – 243,
akt notarialny z 17.12.2002r., (...) – k. 244 – 268, 672-702,
postanowienie SR w Poznaniu z 31.12.2002r., sygn. (...)
(...)- k. 269 – 274,
odpis z KRS Nr (...) z 06.06.2003r. – k. 275 – 287,
postanowienie SR w Poznaniu, sygn. (...).KRS/(...) z
07.10.2004r. – k. 288,
zaświadczenie z 13.10.2004r. o dokonaniu wpisu – k. 289,
akt notarialny z 30.06.2007r. rep.(...) – k. 290 – 323)

Eksploracja linii energetycznych przebiegających na nieruchomości E. M. polega na przeprowadzaniu działań planowych oraz doraźnych. Do planowych należą przeglądy, które odbywają się przynajmniej raz na pięć lat. Właściciele nieruchomości nie są o nich powiadamiani, gdyż oględziny przeprowadza się wzrokowo za pomocą lornetki lub pirometru. Jeżeli w ich trakcie zostanie stwierdzone, że konieczna jest wymiana, remont lub konserwacja elementów, wówczas podejmowane są stosowne działania. Wejście na nieruchomość uzgadniane jest z właścicielem, jeśli zaistnieje taka potrzeba, a nieruchomość jest ogrodzona. Na tereny nieużytkowe pracownicy wnioskodawczyni wchodzi w celu przeprowadzenia napraw bez uprzednich uzgodnień z właścicielem. Drugim rodzajem działań planowych są oględziny urządzeń energetycznych, które przeprowadza się co najmniej raz na rok. Polegają one na pieszym przejściu elektromontera wzdłuż trasy linii w celu oceny stan techniczny poszczególnych jej elementów, od fundamentowania aż po przewody. W razie potrzeby podcinane są również samosiejki i gałęzie drzew rosnących w pobliżu urządzeń. Jednym z zabiegów remontowych są malowania antykorozyjne i wymiana izolatorów. Takie prace zostały przeprowadzone w 2005r.

(dowód: zeznania świadka R. S. – k. 381 – 382,
zeznania świadka A. Ł. – k. 382-383)

Pismem z dnia 12 października 2011r. wnioskodawczyni, działając przez pełnomocnika, wezwała wnioskodawcę do:

- a) wypłaty wynagrodzenia z tytułu bezumownego korzystania z działek numer (...) położonych w W. gmina M., za okres ostatnich 5 lat z ustawowymi odsetkami, w kwocie nie mniejszej niż 30.438 zł (5073 m² jako powierzchnia zajęta przez urządzenia przesyłowe x 1,2 zł jako średnia wartość czynszu dzierżawnego x 5 lat jako liczba lat, przez które właścicielem nieruchomości jest E. M.);
- b) podpisania umowy regulującej korzystanie z nieruchomości składającej się z działek numer (...) przez wnioskodawcę oraz wypłatę kwoty z tytułu odpłatnej służebności przesyłu w kwocie nie mniejszej niż 395.694 zł (5073 m² powierzchnia zajęta przez urządzenia przesyłowe x 130 zł/m² średnia cena transakcyjna za m² działki o przeznaczeniu terenów otwartych x 0,6 współczynnik współkorzystania);
- c) wypłaty odszkodowania z tytułu utraty wartości gruntu w kwocie oszacowanej przez biegłego.

W wezwaniu uczestniczka określiła siedmiodniowy termin, pod rygorem skierowania sprawy na drogę postępowania sądowego.

(dowód: wezwanie z 12.10.2011r. – k. 712-713)

E. M. wniosła w dniu 17 lutego 2012r. do Sądu Rejonowego w Świnoujściu o ustanowienie na części nieruchomości stanowiącej jej własność, położonej w W. gmina M., tj. na działkach numer (...), na rzecz każdorazowego właściciela urzędzenia przesyłowego – linii energetycznej zlokalizowanej na tych działkach, służebność przesyłu. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że za unormowaniem stanu prawnego w sposób wskazany we wniosku przemawia koszt oraz brak interesu publicznego w likwidacji powyższej linii energetycznej. Sprawa została zarejestrowana pod numerem (...). Postanowieniem z dnia 10 kwietnia 2012r. postępowanie zostało zawieszono na podstawie art. 177 § 1 pkr 1 kpc do czasu prawomocnego zakończenia niniejszej sprawy.

(dowód: wniosek i postanowienie z 10.04.2012r. – w aktach Sądu Rejonowego w

Ś. sygn. (...))

W roku 2013 na nieruchomości uczestniczki E. M. były wykonywane prace polegające na wymianie przewodów ochrony odgromowej i zabezpieczeniu antykorozyjnym słupów linii 110 kV R. – M.. Wobec braku porozumienia co do możliwości wejścia na teren uczestniczki, decyzją z dnia 25 listopada 2013r. wydaną na podstawie przepisów ustawy z dnia 21 sierpnia 1997r. o gospodarce nieruchomościami, Starosta (...) udzielił zezwolenia wykonującej te prace spółce (...) S.A. na czasowe zajęcie działek nr (...). Spółka (...) wykonywała prace jako wykonawca na podstawie umowy z dnia 19 września 2012r. zawartej z zamawiającym (...) Spółką z o.o. w P., której zakres obejmował roboty budowlane w zakresie przebudowy linii (...)R. - M., w szczególności – przebudowę linii (...), dostawę niezbędnych materiałów, sporządzenie dokumentacji powykonawczej.

(dowód: pismo z 14.05.2013r. z załącznikiem – k. 559 – 560,

decyzja z 25.11.2013r. – k. 561 – 564,

zdjęcia – k. 565-579,

kopia wniosku (...) S.A. z załącznikami - k. 886-947, k. 954-

(...),

dokumenty w aktach nr (...) Starostwa (...)w

K. - dołączonych do akt sprawy w oddzielnej teczce)

Sąd zważył, co następuje:

Wniosek zasługiwał na uwzględnienie co do zasady, zaś oddaleniu tylko w niewielkim zakresie.

Wnioskodawca pierwotnie wnosił o stwierdzenie, że nabył przez zasiedzenie ograniczone prawo rzeczowe w postaci służebności przesyłu. W apelacji oświadczył, że modyfikuje żądanie wniosku poprzez stwierdzenie zasiedzenia na swoją rzecz tylko w zakresie jednej linii przesyłowej, a w zakresie dwóch innych linii – na rzecz poprzedników prawnych ((...) S.A. i Zakładu (...) Spółki Akcyjnej w S.). Modyfikacja obejmowała również stwierdzenie w zakresie linii nr (...) i linii (...) zasiedzenia ograniczonego prawa rzeczowego w postaci służebności gruntowej w treści odpowiadającej służebności przesyłu, a w zakresie linii nr (...) stwierdzenia nabycia w drodze zasiedzenia ograniczonego prawa rzeczowego w postaci służebności przesyłu. Dokonana modyfikacja jest jedynie doprecyzowaniem żądania wniosku, nie stanowi zaś jego zmiany, bowiem Sąd zobowiązany jest ustalić z urzędu, na czyją rzecz i w jakiej dacie następuje zasiedzenie, jak również z urzędu ustalić rodzaj tego zasiedzenia. Gdyby wnioskodawca nie dokonał zmiany w apelacji, wniosek z tej przyczyny nie mógłby być oddalony, a rozstrzygnięcie zapadłoby tożsame, jak objęte niniejszym postanowieniem.

W pierwszej kolejności, dla porządku należy wskazać, że do dnia 31 stycznia 1989r. obowiązywał przepis art. 128 kc ustanawiający zasadę jednolitej własności państwowej, którego konsekwencją było to, iż państwowe osoby prawne nie miały żadnych praw właścicielskich do zarządzanego przez nie mienia. Przyjęto, że opisany stan stanowił dzierżenie w rozumieniu art. 338 kc. Ustawa z dnia 31 stycznia 1989r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny (Dz.U. Nr 3, poz. 11 z 1989r.) zniósła wskazaną zasadę nowelizując art. 128 kc przez nadanie jemu brzmienia, według którego własność ogólnonarodowa (państwowa) przysługuje Skarbowi Państwa albo innym państwowym osobom prawnym. Przed jej wejściem w życie dnia 01 lutego 1989r., przedsiębiorstwa państwowe wykonywały uprawnienia związane z własnością nieruchomości we własnym imieniu, ale na rzecz Skarbu Państwa jako jedyne go dysponenta własności państwowej. Skutki prawne związane z posiadaniem samoistnym przez przedsiębiorstwo państwowe mogły powstać tylko na rzecz Skarbu Państwa, a nie na rzecz tego przedsiębiorstwa. Zdolność nabywania praw we własnym imieniu powstała z chwilą wskazanej nowelizacji i z tą datą należy łączyć także nabycie przez przedsiębiorstwo państwowe zdolności do posiadania rzeczy we własnym imieniu. Jak wskazał Sąd Okręgowy – korzystanie ze służebności gruntowych przez przedsiębiorstwo państwowe następowało zatem na rzecz Skarbu Państwa i w związku z tym do dnia 31 stycznia 1989r. w zasadzie nie mogło dojść do zasiedzenia służebności przesyłu, jeżeli miałyby ona przysługiwać Skarbowi Państwa, jednakże tylko wówczas, gdy Skarb Państwa był jednocześnie posiadaczem służebności gruntowej przesyłu, jak i właścicielem nieruchomości obciążonej taką służebnością. Taka sytuacja jednak w niniejszej sprawie nie zachodzi, na co wskazał już Sąd Okręgowy w postanowieniu z dnia 14 maja 2015r. Nieruchomość będąca obecnie własnością E. M., na którą składają się działki nr (...) od końca 1966r. stanowiła nieprzerwanie własność osób fizycznych. Szeroki wywód w tym zakresie zawarł Sąd Okręgowy w Szczecinie po kolei analizując dokumenty znajdujące się w aktach księgi wieczystej, które opisane także zostały przez Sąd Rejonowy w stanie faktycznym. Szczegółowe badanie akt księgi wieczystej jednoznacznie wskazuje, iż od końca 1966r. Skarb Państwa nie był właścicielem tych działek i przyjmując ówczesną regulację art. 128 kc należy stwierdzić, że przedsiębiorstwa energetyczne do dnia 31 stycznia 1989r. korzystały ze służebności przesyłu w ramach zarządu mieniem państwowym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa. Wbrew twierdzeniom uczestniczki E. M., iż ówczesne przepisy uniemożliwiają uwzględnienie wniosku w niniejszej sprawie tylko z powodu charakteru własności państwowej do dnia 31 stycznia 1989r., wywód Sądu Okręgowego w Szczecinie przesądził sporną kwestię i tak Sąd Rejonowy rozpoznający niniejszą sprawę, jak i uczestnicy niniejszego postępowania tym poglądem są związani. Sąd Rejonowy podziela ten pogląd, jak i interpretację przepisów dokonaną przez Sąd Okręgowy niezależnie od związania wywodami Sądu Odwoławczego. Wobec tego, że nieruchomość uczestniczki E. M. stanowiła własność osoby fizycznej, można mówić o zasiedzeniu w takiej sytuacji również i przed dniem 01 lutego 1989r., jeżeli przed tą datą zrealizowałyby się przesłanki pozwalające na stwierdzenie zasiedzenia służebności. Jeżeli zaś przed dniem 01 lutego 1989r. nie zrealizowały się te przesłanki, bo nie upłynął stosowny okres posiadania, a po dniu 01 lutego 1989r. utrzymał się na nieruchomości niepaństwowej dotychczasowy stan faktyczny, to po upływie stosownego czasu możliwe było nabycie przez zasiedzenie przez przedsiębiorstwo państwowe lub jego następcę prawnego służebności gruntowej podobnej do przesyłu, zaś po dniu 03 sierpnia 2008r. – służebności przesyłu. Jak już wskazał Sąd Okręgowy, w takiej sytuacji okres występowania na nieruchomości stanu faktycznego odpowiadającego treści służebności przesyłu przed wejściem w życie art. 305¹ - 305⁴ kc podlega doliczeniu do czasu posiadania wymaganego do zasiedzenia służebności.

Skoro przesądzona została kwestia, iż przed datą 01 lutego 1989r. przedsiębiorstwa energetyczne mogły nabyć przez zasiedzenie służebność w ramach zarządu mieniem państwowym w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa, jeżeli nieruchomość obciążona stanowiła własność osoby fizycznej, należy przejść do przesłanek warunkujących takie nabycie, czyli ustalić charakter posiadania i okres posiadania.

Według przeważającego w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowiska, przedsiębiorstwa państwowego nie można uznać w okresie do dnia 01 lutego 1989r. za samoistnego posiadacza nieruchomości w zakresie odpowiadającym treści służebności gruntowej (por. postanowienie z dnia 10 lipca 2008r., II CSK73/08; z dnia 16 października 2009r., II CSK 103/09; wyrok z dnia 09 grudnia 2009r., IV CSK 291/09; postanowienie z dnia 10 lipca 2008r., III CSK 73/08; postanowienie z dnia 25 stycznia 2006r., I CSK 11/05; postanowienie z dnia 16 września 2009r., II CSK 103/09; postanowienie z dnia 05 czerwca 2009r., I CSK 495/08).

Stosownie do art. 7 kc istnienie dobrej wiary objęte jest domniemaniem usuwalnym co oznacza, że sąd orzekający oceniając stan świadomości posiadacza w chwili objęcia rzeczy w posiadanie i dokonując swobodnej oceny dowodów wychodzi z założenia istnienia dobrej wiary; bez dowodu przyjmuje istnienie dobrej wiary. Domniemanie jest wiążące dla sądu orzekającego (art. 234 kpc) aż do czasu, gdy strona związana ciężarem dowodu udowodni złą wiarę. Nie oznacza to jednak, że Sąd orzekający jest zwolniony od oceny przesłanek i faktów, na które wskazuje sam wnioskodawca i uczestnik postępowania (...) S.A. określając występowanie po stronie wnioskodawcy i jego poprzedników prawnych złą wiarę. W przypadku zasiedzenia kwestia dobrej bądź złej wiary nie jest kwestią postawienia tezy i jej przyznania (bądź braku zaprzeczenia), lecz kwestią oceny podnoszonych okoliczności. Sąd Rejonowy przyjął w niniejszej sprawie istnienie po stronie wnioskodawcy i jego poprzedników prawnych złą wiarę posiadacza służebności, nie dlatego, że przyjął twierdzenia wniosku, lecz dokonując oceny materiału dowodowego w tym zakresie, w szczególności sposobu i daty wejścia w posiadanie linii przesyłowych. Daty, w jakich poprzednicy prawni wnioskodawcy weszli w posiadanie linii energetycznych wskazują, że przedsiębiorstwa (...), iż eksploatują sieci przesyłowe znajdujące się na gruncie stanowiącym własność osoby fizycznej. Wszelkie prace na spornych trzech liniach energetycznych wymagały wejścia na cudzy grunt, z czego musieli zdawać sobie sprawę pracownicy przedsiębiorstwa. Kwestia korzystania w tym celu z własnych urządzeń znajdujących się na cudzym gruncie nie została uregulowana w żaden sposób. Skoro nie było zawartej żadnej umowy pozwalającej na korzystanie z cudzego gruntu celem obsługi linii, poprzednicy prawni wnioskodawcy i wnioskodawca byli posiadaczami w złej wierze. Oznacza to, że domniemanie dobrej wiary zostało obalone. W dacie wejścia w życie nowelizacji art. 128 kc, czyli z chwilą kiedy przedsiębiorstwa państwowe uzyskały możliwość posiadania we własnym imieniu. Osoby wchodzące w skład organów tych przedsiębiorstw mogły i powinny obejmować świadomością, że posiadanie gruntów Skarbu Państwa, na których znajdują się urządzenia energetyczne, jest pozbawione podstawy prawnej.

Jak już wyżej Sąd wskazał, w posiadanie linii (...) przedsiębiorstwo energetyczne weszło w dniu 04 września 1970r., kiedy po kapitalnym remoncie przyjęto linię do eksploatacji. Z dokumentów wynika, że linia (...) znajdowała się w posiadaniu poprzedników prawnych wnioskodawcy już od marca 1969r., skoro w tym czasie planowany był remont tej linii. Z dnia 31 marca 1969r. pochodzi notatka służbowa ustalająca objekty (linie i sieci) podlegające kapitalnym remontom, a z kwietnia 1969r. projekt techniczno – roboczy kapitalnego remontu linii (...) na długości 3.966 km, a z maja 1969r. kosztorys remontu sporządzone przez Zakłady (...) – Zakład (...). Istotną jest jednak data 04 września 1970r., w której nastąpił odbiór techniczny linii i jej przekazanie do eksploatacji. Oznacza to, że najpóźniej we wskazanej dacie poprzednicy prawni wnioskodawcy przystąpili do eksploatacji sieci.

Linia (...) przyjęta została do eksploatacji przez poprzednika prawnego wnioskodawcy przedsiębiorstwo państwowe Zakłady (...) – Zakład (...) w dniu 27 grudnia 1967r., po jej wybudowaniu w 1967r., czego dowodzi dokument z karty 75 – karta inwentarzowa linii.

Trzecia linia (...) wybudowana została w 1981r. i następnie przyjęta od użytkownika.

Wnioskodawca określił, że zasiedzenie służebności przesyłu w odniesieniu do linii (...) nastąpiło najpóźniej w dniu 04 września 2000r., w odniesieniu do linii (...) najpóźniej do dnia 28 grudnia 1987r., a w odniesieniu do linii nr (...) najdalej do dnia 04 grudnia 2011r.

Sąd Okręgowy w Szczecinie zawarł wywód, iż w sprawie ma zastosowanie art. 305¹ kc zgodnie, z którym nieruchomości można obciążyć na rzecz przedsiębiorcy, który zamierza wybudować lub którego własność stanowiły urządzenia, o których mowa w art. 49 § 1, prawem polegającym na tym, że przedsiębiorca może korzystać w oznaczonym zakresie z nieruchomości obciążonej, zgodnie z przeznaczeniem tych urządzeń (służebność przesyłu). Służebność przesyłu przechodzi na nabywcę przedsiębiorstwa lub nabywcę urządzeń, o których mowa w art. 49 § 1 (art. 305¹ § 1 kc). Na gruncie art. 305⁴ kc do służebności przesyłu odpowiednie zastosowanie mają przepisy regulujące służebność gruntową, w tym art. 292 kc. W myśli art. 172 § 1 kc posiadacz nieruchomości niebędący jej właścicielem nabywa własność jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dwudziestu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie), a po upływie lat trzydziestu, jeżeli jest posiadaczem w złej wierze (art. 172 §

2 kc). Natomiast stosownie do art. 176 § 1 kc, jeżeli podczas biegu zasiedzenia nastąpiło przeniesienie posiadania, obecny posiadacz może doliczyć do czasu, przez który sam posiada, czas posiadania swego poprzednika. Jeżeli jednak poprzedni posiadacz uzyskał posiadanie nieruchomości w złej wierze, czas jego posiadania może być doliczony tylko wtedy, gdy łącznie z czasem posiadania obecnego posiadacza wynosił przynajmniej lat trzydzieści.

Przepisy art. 305¹- 305⁴ kc, obowiązujące od dnia 03 sierpnia 2008r., wprowadziły nowy rodzaj służebności – służebność przesyłu. Wnioskodawca domagał się ustalenia stwierdzenia nabycia służebności do linii elektroenergetycznych (...)i (...) przed dniem wejścia w życie powyższej regulacji, a do linii (...) zasiedzenie miałyby nastąpić po tej dacie. Na podstawie ugruntowanego już orzecznictwa Sądu Najwyższego przyjąć trzeba, że przed ustawowym uregulowaniem służebności przesyłu dopuszczalne było nabycie w drodze zasiedzenia służebności gruntowej odpowiadającej treści służebności przesyłu na rzecz przedsiębiorstwa energetycznego (uchwała Sądu Najwyższego z 07 października 2008r., III CZP 89/80, LEX 458125). Przyjęto, że przed dniem 03 sierpnia 2008r. możliwe było nabycie przez zasiedzenie służebności gruntowej o treści służebności przesyłu, zaś po tym dniu stwierdzenie zasiedzenia winno dotyczyć już służebności przesyłu. W ślad za Sądem Okręgowym i powołanym w jego postanowieniu licznym orzecznictwie Sądu Najwyższego wskazać należy, że okres występowania na nieruchomości stanu faktycznego odpowiadającego treści przesyłu przed wejściem w życie art. 305¹ – 305⁴ kc podlega doliczeniu do czasu posiadania wymaganego do zasiedzenia tej służebności - służebności przesyłu.

Poza sporem w niniejszej sprawie występowała okoliczność, że poprzednicy prawni wnioskodawcy korzystali z trwałych i widocznych urządzeń energetycznych znajdujących się na działce E. P., a zatem posiadali służebność.

W zakresie upływu terminu zasiedzenia podkreślić trzeba, że do dnia 01 października 1990r. (do czasu wejścia w życie ustawy z dnia 28 lipca 1990r. o zmianie ustawy – Kodeks cywilny) art. 172 § 1 kc przewidywał, że posiadacz nieruchomości nie będący jej właścicielem nabywa własność, jeżeli posiada nieruchomość nieprzerwanie od lat dziesięciu jako posiadacz samoistny, chyba że uzyskał posiadanie w złej wierze (zasiedzenie). Posiadacz w złej wierze nabywa własność rzeczy po upływie 20 lat (art. 172 § 2 kc). Do dnia 01 października 1990r. obowiązywały krótsze terminy zasiedzenia – 10 lat i 20 lat, w zależności od dobrej lub złej wiary posiadacza. Ponadto, w myśl art. 9 ustawy nowelizującej, do zasiedzenia, którego bieg rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, stosuje się od tej chwili przepisy niniejszej ustawy; dotyczy to w szczególności możliwości nabycia prawa przez zasiedzenie. Według przepisu intertemporalnego do przypadków zasiedzenia, które nastąpiło przed wejściem w życie ustawy nowelizującej będą miały zastosowanie 10 i 20-letnie okresy posiadania przewidziane w art. 172 kc w brzmieniu obowiązującym przed tą datą. Jedynie wówczas, gdy termin zasiedzenia nie zakończył się przed 01 października 1990r. zastosowanie znajdą nowe, dłuższe terminy zasiedzenia.

Stosując powyższe przepisy do niniejszej sprawy uznać należało, że skoro poprzednik prawny wnioskodawcy objął w posiadanie linię napowietrzną (...) w dacie 04 września 1970r., to zasiedzenie służebności z uwagi na upływ terminu zasiedzenia wynoszący 20 lat przed dniem 01 października 1990r., nastąpiło dnia 05 września 1990r., przy założeniu złej wiary. Zasiedzenie w takiej sytuacji obejmuje służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu i nastąpiło na rzecz Zakładu (...) w S., który zarządzał wówczas (w dacie 05 września 1990r.) majątkiem w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa.

W posiadanie linii napowietrznej (...) poprzednik prawny wnioskodawcy wszedł w dacie 28 grudnia 1967r. i tutaj również zasiedzenie służebności z uwagi na upływ terminu zasiedzenia wynoszący 20 lat przed dniem 01 października 1990r., nastąpiło dnia 29 grudnia 1987r., przy założeniu złej wiary. Zasiedzenie w takiej sytuacji obejmuje służebność gruntową odpowiadającą treści służebności przesyłu i nastąpiło na rzecz Z. (...)w P. zarządzającego wówczas (w dacie 18 grudnia 1967r.) majątkiem w imieniu i na rzecz Skarbu Państwa.

Natomiast w posiadanie linii napowietrznej (...) wnioskodawca wszedł w dniu 04 grudnia 1981r. i ze względu na upływ terminu zasiedzenia wynoszący 30 lat przy przyjęciu złej wiary, zasiedzenie nastąpiło z dniem 05 grudnia 2011r. Czas

posiadania przed 03 sierpnia 2008r. podlegał doliczeniu do czasu posiadania wymaganego do zasiedzenia służebności przesyłu. Zasiedzenie nastąpiło na rzecz wnioskodawcy.

Sąd Okręgowy wskazał w uzasadnieniu, że w postępowaniu o stwierdzenie zasiedzenia służebności sąd nie jest związany żądaniem wnioskodawcy w zakresie dotyczącym daty i osoby, na rzecz której miałyby nastąpić zasiedzenie. Sąd dokonuje własnych ustaleń, jaki podmiot był posiadaczem służebności na moment upływu okresu zasiedzenia.

Uczestniczka E. M. podnosiła, że na skutek wezwania wnioskodawcy pismem z dnia 12 października 2011r. doszło do przerwania biegu przedawnienia. Jak wynika z porównania powyższych dat z datą pisma wzywającego wnioskodawcę do uregulowania spornej kwestii, przed sporządzeniem przedmiotowego pisma nastąpiło już zasiedzenie w zakresie linii nr (...) i (...), a więc pismo nie mogło przerwać biegu zasiedzenia, którego termin upłynął już wcześniej. Natomiast w zakresie linii nr (...) wskazane pismo biegu terminu przedawnienia nie przerwało. Kwestię tę reguluje art. 175 kc, który stanowi, że do biegu zasiedzenia stosuje się odpowiednio przepisy o biegu przedawnienia roszczeń. Z treści postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 14 października 2011r., III CSK 251/10 (LEX nr 1095830) wynika, że skutek w postaci przerwania biegu terminu zasiedzenia mogą wywołać jedynie czynności zaczepne, a nie obronne właściciela, i to wyłącznie takie, które wprost lub pośrednio zmierzają do pozbawienia posiadacza władania rzeczą, co do której biegnie zasiedzenie. Zgodnie z art. 123 § 1 kc bieg przedawnienia przerywa się: 1) przez każdą czynność przed sądem lub innym organem powołanym do rozpoznawania spraw lub egzekwowania roszczeń danego rodzaju albo przed sądem polubownym, przedsięwziętą bezpośrednio w celu dochodzenia lub ustalenia albo zaspokojenia lub zabezpieczenia roszczenia; 2) przez uznanie roszczenia przez osobę, przeciwko której roszczenie przysługuje; 3) przez wszczęcie mediacji. Uczestniczka E. M. nie wykazała, aby w niniejszej sprawie doszło do spełnienia którejkolwiek z wymienionych przesłanek skutkujących przerwaniem biegu przedawnienia. Wezwanie do zapłaty, jak i do zawarcia umowy nie przerywa biegu przedawnienia.

Stan faktyczny sprawy Sąd ustalił na podstawie dokumentów, których prawdziwość nie budziła wątpliwości Sądu, zeznań świadków, oględzin nieruchomości, a w szczególności opinii biegłego sądowego K. M.. Sąd dał wiarę wymienionym dowodom, bowiem są logiczne i spójne z pozostałym materiałem dowodowym. Opinia sądowa nie była kwestionowana przez żadnego uczestnika. Sporządzona została rzetelnie, a wynikające z niej wnioski umotywowane zostały logicznie, przejrzyście i wyczerpująco.

Mając powyższe na uwadze, Sąd orzekł jak w punktach I., II., III. i IV. sentencji postanowienia.

O kosztach niniejszego postępowania w punkcie V. sentencji postanowienia Sąd orzekł stosownie do treści art. 520 § 1 kpc zgodnie z ogólną zasadą obowiązującą w postępowaniu nieprocesowym, że każdy z uczestników postępowania ponosi koszty związane ze swoim udziałem w sprawie. W ocenie Sądu, pomimo uwzględnienia wniosku i niewątpliwej sprzeczności interesów stron brak było podstaw do obciążenia uczestniczki postępowania E. P. – M. kosztami postępowania poniesionymi przez wnioskodawcę i innych uczestników. Zauważyć bowiem należy, że stwierdzenie zasiedzenia leżało w interesie wnioskodawcy, na skutek uwzględnienia wniosku uzyskał on istotną korzyść majątkową. W związku z tym, to wnioskodawca powinien we własnym zakresie ponieść koszty niniejszego postępowania. Bez przeprowadzenia niniejszego postępowania sądowego nie było możliwe osiągnięcie celu w postaci uzyskania przez wnioskodawcę na swoją rzecz ograniczonego prawa rzeczowego.

Pozostały nie uiszczony koszt sądowy w kwocie 2.896,33 zł stanowiący wynagrodzenie biegłego sądowego, którymi Sąd postanowił obciążyć wnioskodawcę. To działania wnioskodawcy spowodowały konieczność powstania kosztów sądowych z opinii biegłego i tylko wnioskodawca poniósł korzyść z rozstrzygnięcia niniejszej sprawy, dlatego niezasadnym byłoby obciążanie tymi kosztami uczestniczki E. M.. Orzeczenie w tym zakresie Sąd wydał w punkcie VI. sentencji postanowienia na podstawie art. 83 w związku z art. 113 § 1 ustawy z dnia 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (t.j. Dz.U. z 2014r., poz. 1025 ze zm.). Zgodnie z art. 83 ust. 1, jeżeli przepisy ustawy przewidują obowiązek działania i dokonywania czynności połączonej z wydatkami z urzędu, sąd zarządzi wykonanie tej czynności, a kwotę potrzebną na ich pokrycie wyklada tymczasowo Skarb Państwa. Dotyczy to także dopuszczenia i przeprowadzenia przez sąd z urzędu dowodu niewskazanego przez stronę. Stosownie do treści art.

83 ust. 2 ustawy w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie sąd orzeka o poniesionych tymczasowo przez Skarb Państwa wydatkach, stosując odpowiednio przepisy art. 113. Art. 113 ust. 1 stanowi zaś, że kosztami sądowymi, których strona nie miała obowiązku uiścić lub których nie miał obowiązku uiścić kurator albo prokurator, sąd w orzeczeniu kończącym sprawę w instancji obciąża przeciwnika, jeżeli istnieją do tego podstawy, przy odpowiednim zastosowaniu zasad obowiązujących przy zwrocie kosztów procesu. Jak już wyżej wskazano stwierdzenie zasiedzenia leżało w interesie wyłącznie wnioskodawcy, więc to on powinien uregulować nieuiszczone dotychczas koszty sądowe.

SSR Agnieszka Trytek Błaszak

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

a) (...)

b) (...)

c) (...)

3. (...)

4. (...)

(...)

SSR Agnieszka Trytek Błaszak